

Розгляд звернень юристом Роздільнянського місцевого центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги

Зазвичай, коли нам не вистачає грошей на придбання, наприклад, будинку, ми приходимо в банк, підписуємо папери та отримуємо кредит. Проте, хто з нас уважно читає умови договору? А це часом призводить до того, що у разі простроченої заборгованості банк нерідко вимагає кошти в десятки раз більше ніж особа брала.

Саме с такою проблемою звернувся до Роздільнянського МЦ пан Тимофій батько-одинак, який виховує 4 дітей, на якого банк подав позов про стягнення заборгованості.

У повному відчаї Тимофій розповів, що у 2011 році він отримав кредитну картку на 1000 грн, якою періодично користувався для власних потреб. Проте через скрутне матеріальне становище в подальшому сплачувати відсотки по кредиту не зміг. А тепер банк подав до суду позов про стягнення з нього заборгованості на суму 11722,35 грн. та 1921,00 грн. судових витрат.

Розбиратися з цією справою почав юрист центру Роман Непочатов. Після дослідження всіх матеріалів фахівець дійшов висновку, що позовні вимоги банку є не обґрунтованими та не підкріпленими доказами, оскільки на підтвердження розрахунку боргу додано роздруковані правила кредитування та розрахунок заборгованості.

Для захисту прав Тимофія Роман Непочатов склав відзив на позовну заяву, в якому звернув увагу суду, на те що умови кредитування разом з процентною ставкою клієнтом підписані не були, отже казати, що кредит був взятий саме на цих умовах категорично не можна.

Роздруківка умов договору із сайту банку доказом бути не може, оскільки цей доказ повністю залежить від волевиявлення банку, який може вносити (і часто вносить) відповідні зміни в умови та правила кредитування.

З цими доводами погодився суд ухваливши рішення щодо стягнення з Т. коштів в розмірі 1326,11 грн. замість 11722,35 грн.

Що робити коли банк подав позов про стягнення заборгованості?

Консультує юрист Роздільнянського місцевого центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги Роман Непочатов.

Перш за все не треба панікувати, дуже часто банки нараховують непропорційно високі штрафи без належного на те обґрунтування.

Як зазначила Велика Палата Верховного Суду в Постанові від 03.07.2019 року по справі №342/180/17 пересічний споживач банківських послуг з урахуванням звичайного рівня освіти та правової обізнаності не може ефективно здійснити свої права бути проінформованим про умови кредитування за конкретним кредитним договором, який укладений у вигляді заяви про надання кредиту та Умов та правил надання банківських послуг, оскільки Умови та правила надання банківських послуг - це значний за обсягом документ, що стосується усіх аспектів надання банківських послуг та потребує як значного часу, так і відповідної фахової підготовки для розуміння цих правил.

За таких умов особа має повернути кошти у розмірі, який вона реально брала в банку без сплати штрафних санкцій.

Слід зазначити, що кожна ситуація є унікальною, справи містять багато нюансів, звернути увагу на які може лише фахівець.

Нерідко банки звертаються до суду з позовами про стягнення коштів з пропуском позовної давності, яка складає три роки за основним кредитом та рік за штрафними санкціями. (ст. 257-258 Цивільного

кодексу України)

В таких випадках суд навіть у разі обґрунтованих вимог відмовляє банку повністю.

Проте застосувати позовну давність суд може за заявою сторони по справі.